LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

De Abstrãoe Vtis.

Dico 2º. Abstrão Vtis n̄ ē negiua. Pbr̃ qa Abstrão Vtis supponit Identem ɔ infsobd: g. Vte ē illis negari neqt.

Dico 3º. Abstrão Vtis gsiua ē ppria Vtis. Pbr̃ qa Abstrão Vtis tunc fit, qn̄ itlus ɔidrat nām cōem relictis drijs, st Loc ē abstrahere gsiuē, ut pēt: gº Vtis. Notdm tn̄ hanc Abstrōem ēē duplicem: altera ē āulis, qn̄ s. āu cogitt Nā sine drijs: Eualis altera, qn̄ uitlt sola Nā reprītatr sine drijs, n̄ tn̄ cōgitr āu, ut fortè fit in spē itliti, aut memoratiua, si datr.

Dubitabis V pōā appetentes pōint abstrahere Vte. Rāo dubitandi ē qa voluntas V g. pōt appetere saporem pomi, relicto odore. Hæc Guão uitlr ē vocabulo. Rl. tn̄ ɔ cōi negiuē: quia ad abstrōem reqrit̃r vt pōā rem trahat ad se, alioq n̄ eā separabit ab alijs, ɔ qq ɔiuncta ē, st solæ pōæ cōgentes in suo mō opandi trahunt rem ad se rōe speciez, qs recipiunt ab obtis, et cognitiōnum, in qq res ɔtinent ppaz sititudes: g. solæ pōæ cogentes abstrahunt, n̄ uō appetentes: minor pbr̃ qa pōæ appetentes n̄ trahunt res ad se, st ad eas feruntr, Vn̄ ē qd amans dicatr ēē in re amata.

Ad rōem gº dubitandi Rl ad Abstrãoem n̄ suffire ferri in unam rōem obti, relicta alia, st reqri qd pōa abstrahens trahat ad se rem, qm abstrahit, qd n̄ facit pōa appetens, st sola cōgens, ut ex dd pēt. Guan uō D. Th. aīt rem volitam ēē in amante, itlligit ēē in amante intentionalr, in apprensiōe s. itlus; ɫ loqr ē qd cuiq̄ ɔformitē, qm res amata Lēt ɔ amante.

Artus 2us

Guo pacto fiat Abstrão Vtis.

Notdm 1º. In rōe pter qnq sūs ɔxtios dari qq duos internos. 1us resider

De Ittu in Gñe. Q. 5ª Art. 2us

Residet in 1ª pte cerebri, et dr sñs cõis, n qt pcipiat res cões, sd qa cogñt obta õium sñum extior. 2us residet in posteriori pte cerebri, et dr Phãsia, qua dñt a cõi, qa ille pcipit sola psentia, illa uõ tam psentia, qm absentia.

Notdm 2º. In nõis aïa dari duplicem ittum; Vnus dr Agens, cuius offium e sit 3 Phãte expresso pducere spes ittibiles; alter dr Patiens, sc põitis, q recipit sudictas spes, et p illas ittigit. Ille ittus patiens dñt a sibus, qa ii sol res singlres, et corporeas cognoscunt, ille uõ 3 sit Spualis cogñt et res spuales, et Vles: Vnus pot sol ittum põe abstrahere Vle, 3 solus põt illud cõgere sine driis. His notatis

Abstrão Vlis hoc mõ pagitur. Offert se sñi exno Indiuum aligt sensibile, v.g. hoc album oculo; hoc Indiuum mittit sui Speciem in oculum, q informat⁹ tali Spe, elicit visionem illius albi: Ex hac uisiõe mittitr alia Spes modificata p Neruos opticos in sñm cõm, q tali spe informat⁹ elicit sensasionem pdicti Albi: ex hac iterz sensõe mittitr alia spes in phãsiam, qua spes uocatr Phãsma impressum, qa imprimitr in phãsia: phãsia uõ informata illo phãste elicit suam cogñiem, quæ cogñio dr phãsma expressum, qa per illud exprĩt phãsia qdql cogñit.

Ex hoc phãsme expresso mittenda erat et spes in ittum patientem, ut ea informat⁹ ittigeret, sd 3 phãsma sit corporeum, et n possit se solo mittere Spem Spualem recipiendam in ittu Spuali, nñarium erat aligt instrum ad supplendum hum defectum, idcirco indit⁹ a Nã ittus agens, q e Spualis, ut pote in aïa radicat⁹, q concurrendo 3 phãsme expresso illud eleuat ad pducendam Spem ittigitem, q informat⁹ ittus patiens cogñit et obta.

Quão hic e, dl cuiusmi spes ittigitis repñtet rem adhuc singlrem v.g. hoc album, an poti⁹ iam abstractam, et Vlem, v.g. album in cõi? Scot⁹ tet repñtare rem singlrem; D. Th. rem Vlem, in qm opioem inclinant Cc. in Logã, et q re mõ n disputo, 3 hoc poti⁹

spectet

De Abstractione Vlis.

Spectet ad Lib. 3. de Aïa. Caeterum
Dico 1º. Si spẽs itligitis repñtat rem Vlem, ut volebat D. Th., 1ª Abstrão Vlis fit ab itllu agẽ. Pbr qa Nã in Spẽ illa itligiti repñtari dr Libera à driis, & singlitẽ, sd hæc Spẽs fit ab itllu agẽ: gº &tt. Qua pôsa Abstrõe itllus patiens et illam côgit, et alias Abstrões pôt facere attendendo v.g. ad alios gñs côlores, qn attendat ad drïas Spẽficas, & gñcas.

Dico 2º. Si Spẽs itligitis ñ repñtat rem Vlem, sd sat singlem, ut têt Scot.9, 1ª Abstrão Vlis ñ fit ab itllu agẽ, sd à patiente. Pbr 1ª pars, qa in Spẽ itligiti pducta ab itllu agente, adhuc ñ relucet res Vlis, i. Nã Libera à driis. Pbr 2ª qa in sola cognĩe itllus patis repñtari Nã separata ab oĩ singlitẽ. Gt dupliciter fit, f. n. itllus patiens cognito uno tm singli repñtato in Spẽ itligiti, eius solam Nãm cõim csitrat, & cognitis multis singlib9 separat illud, in q oĩa côeunt; 1ª Abstrão dr positiua, 2ª ùo comparatiua.

Artus 3.us

V Nã côis sit frãlẽ Vlis in Spẽ itligiti?

Hæc Quão ñ excitari in opĩõe Scoti, & multominũ in Sñia Suarij asserentis Spẽs ñ ẽẽ frãli repñtiuas, sd tm in opĩõe D. Thæ dõntis Speciem itligitam ẽẽ frãli repñtiuam, & Suarium, & repñtare rem Vlem, & Scotum.

Aduertdm tn ẽ Vlitem & ẽẽ absam, & relatiuam, ut pôt ex dd q. 1. Art.5; Dein Vlitem absam & Vrẽ, & Aptitude dupliciter pôe esse in Nã côi: 1º merẽ negiuẽ, q pacto meræ negões & priuões st in reb9 à pẽ rei, ut Surditas in hoĩe, nigredo in Pto: quæ negões sm se sumpta, nit aliud st frãli, q rõtio, seu absẽa frãs negatæ. 2º. Mõ poũnt ẽẽ posiuẽ, qn & itllus suscipit huiusmi negões, & priuões, ut

instrã

De Vlis in Grē. Qu. 5ª Art. 3us

Instrā frē posiuæ excellentis à subto grās oppās. His notatis pēt Quaōem oppōsam ità valere ac ingrere, & vnās pusionis, & Aptido, & relaō denti in Nā Vli repntata in Spē Ittigibili.

Dico igr 1º Vitas abs.ª & Vtē Vt Aptide exitit frāli in Nā cōi repntata in Spē ittigiti, sd exit merè neguè. Pbr 1º qa Nā in illa Spē repntati pcisa, seu libera à driis, & sine rugnia ad rendum in singtib9: gº repntar ɔ Vtē pusionis, & Aptitido merè neguè sumptis. Pbr 2º qa si Nā à pē rei exteret, ut repntar in ea Spē, hēret Vtem Vt Aptidem, ut illam rerent Idea Platonis, si darent: gº eadt frāli rēt & ut in Spē ittigiti repntati.

Firmatr 1º qa si Itus patiens frēt adeqtum dtum & Nā extente objectiuè in tali Spē, illam cogiet ut carentem driis, & pser Vnām Vtē pusionis, & aptam ad rerendum in multis: gº Eus

Firmatr 2º qa eē negōem in subto nit aliud ē, & n eē formam negatam in illo, sd Nā in Spē repntata n ē disa, & illi n rugnat eē in multis: gº Eus

Dices: Vnās pusionis & Aptido st negōes rōis, sd ut negōes rōis extant, regrunt actum Itus patientis q cognoscant pratitē: gº ante illum n pōunt dari in Spē ittigiti. Rñ. disº min. negōes rōis ut posiuè extant, tangs Entia rōis regrunt aūm Itus patientis, ɔcedo minorem; ut extant merè neguè ad instar negōum realium, nego min; qa ut sint negōes rōis, merè & neguè extant in Nā cōi, suffit qd supponant aūm Itus agis abstrahentis Nām cōem liberam à driis.

Dico 2º Vitas abs.ª posiuè n exit in Nā repntata in Spē ittigiti: pēt ex dd, qa Vitas roc mō accepta, ɔ sit Ens rōis posiuum, regrit cogniem Itus patientis, quæ adhuc n dari in Spē ittigiti.

Dico 3º In Nā repntata in Spē ittigiti, n dari Vitas relua sm Extiam, dari tn & ad ɔueniam; 1ª pars pēbit ex

Ex dicendis Quæstione sequenti Art. 3º. 2ª uö probati, quæ in stã reperiuntur in Spē attingiti danti oia funicā ad relōem, et sola dest cognitio ittus, qd sufficit ut relāo coiat Nē: ergº etc.

QVÆO 6ª

De Extia Utitis relativæ.

ARTVS 1us

Quid sit Ens rōis, et qmö existat?

Acturi dē Utite relativa, seu dē relōē Utis, quæ ē Ens rōis, ut eius essen= ciam meliꝰ agnoscamꝰ, præmittenda sūt aliq̃ cē Ens rōis, qd ita dēfinit. (Ens rōis ē illud, qd sōt hēt ēē obtive in ittu), seu cuiꝰ ēē pendet ab oper= aōē ittus.

Notandm uö ē tripter duplici pōe aliqd ab ittu pendēre. 1º effectē tm, ut ab eo pendent artefacta, domꝰ etc., Nauis et sitia; 2º effectē sit, et subtive, ut aūs ipsismet ittus, q ab eo fiunt, et in eo subtent; 3º obtivē tm, q pacto pendent ea, quæ in stibꝰ reprtanr, ittuiqz obijciunt: ex ijs uö quæ ittui obijciunt, quæd ultra Extiam ob- tiuam hēnt et Extiam realem sat pōitem, rōē cuiꝰ sūt Entia realia, ut Antechristus: alia uö nō hēnt aliam Extiam, nī obtiuam, et ob id dicunt Entia rōis, seu cuiꝰ dē fōem

Ob. 1º Qd dē nouo incipit ēē dēt hēre aliqm cām ef- fectiuam, sd nō apparet alia rū Entis rōis pter ittum: gº Ens rōis nō sōt pendet ab ittu obtē, sd et effectē. R. 1º dist. maior. quod incipit ēē dē nouo p Extiam uam et realem dēt hēre cām effectiuam

cedo

Concedo maiorem: qd incipit ee de novo per extiam fictam v. rois, nego maiorem. R. 2o. illum ee põe dici cãm effectivam sed impropriam Entis rois, in qntum s. ē cã ctis practi, p qm fit Ens rois; 3 aut Extia Entis rois sit impropria, satis ē qd reat cãm impropriam

Ob. 2o. 3 Scoto, Qui tēt voltem ee efficere Ens rois: Voluntas ee effit Ens rois: q. hoc n sol pendet ab illu; ãns pbatr qa põa ordãns unum ad aliud, ad qd sm se n ordatr, attribuit rũm rois, sd Voltas aliqn ordãt Deum ad creãs, amat Illam ordõem, appetit mũm per fem: q. effit Ens rois. R. negãns, ad ciis pbes dico Voltem n ordãre unum ad aliud, sd supponere ordõem factam ab illu.

Ex hac respõe colle meliorem ee sniam D. Th. afrentis voltem n effire Entia rois; et pbatr 1o qa Ens rois sol hēt ee in qntum p alium cõnem reprntatr aie, sd Voltas negt effire cõem reprntantem, qa ex suo mõ opandi potiq fertr in Obtum, qm ad se illud trahit: q. etc. 2o qa Obtum voltis ē Bonum, Verum, & Fictum, obtum vo illus ē Ens, & verum, & fictum ad mũm Entis: q. solq illus põt fingere Entia rois.

Quæres 1o. p qm ãum illus extant Entia rois. Rẽo extere p 1m ctũm, p qm cfunto in re cupitr ut unam Ens, id qd sm se et a pẽ rei tale n ē. Pbr qa Ens rois ē Ens fictum cũ aliq cfuntõ in re: q. tum 1o. extit, cu 1o. fingitr Esse id, qd a pẽ rei n ē. Firmatr qa Ens reale extit realr p aõem, q educitr ab age: q. Ens rois extit obtive p ctũm, in q fingitr ab illu. Quia in de relõe rois ē specialis diffas.

Quæres 2o. In q ctũ extat 1o. relão rois? R. extere in ctũ comparativo. Pbr qa relão rois sol extit in ctũ, in quo reprntatr ut relão realis, sd ctis negt reprntare rũm uniq ad aliud sine aliq comparaõe extremorum: q. sol et 1o. extit in ctũ comparatõ.

Advertam

De Extia Vitis relatiuae.

Aduertdm tn duplicem dari actum comparatiuum. 1us et magis proprie dr mãlr comparatiuus, et tunc datr, qn ipsamet mãlia extrema intr se comparantr, vt in hac prõe | Socrẽs ẽ Sapiens | comparatr n. Socrẽs ad sapiens, et uice uersa. 2us et minus proprie dr comparatiuus frãlr, et tunc datr, qn concipiuntr extrema ut iam comparata, et ipsa frãlis comparão, i. relão intr extrema. Aduertdm qz 1m actum ẽ frãli dicere extrema, et cnotare comparaõem; 2m uõ dicere ẽ frãli comparaõem, et cnotare extrema comparata. hoc posito

Quares 3o. in q ex istis actib9 comparatiuis extat 1o relão? Scot9 rẽt ad relõem rõis suffire actum mãlr comparatiuum, et pbat 1o qa tunc 1o extit relão rõis, qn 1o fit, sd fit 1o in actu mãlr comparatõ (nam in frãlr comparatõ cogitr reflexè qd iam in alio factum ẽ): go prius extit in actu mãlr comparatõ, q in alio. R. dist. min. relão in actu mãlr comparatõ fit fundtalr, cedo minorem: fit frãlr, nego minorem; qre actus frãlr comparatiuus, reflexè qd cogit qd iam factum erat fundtalr, n uõ qd iam erat factum frãlr.

Pbat 2o qa relão rõis ẽ comparão intr extma, sed comparão extmoz fit p actum mãlr comparatiuum: go in eo extit 1o relão rõis. R. dist. maiorem, relão rõis ẽ comparão frãlis intr extma, cedo maiorem: ẽ comparão mãlis, nego maiorem. qre comparão frãlis n fiat p actum mãlr comparatiuum, sd sot p frãlr comparatiuum, in ẽ qd in hoc, n uõ in illo extat relão rõis.

Pbat 3o qa relata st sil Nã et cognie, st relão pãssium n extit in actu frãlr comparatõ: go neq relão rõis Vtis. R. hoc argum magis facere p sniam eiusd Scoti, q p sniam. Rndum nihilominus ad minorem, relõem partium extere sat vrlr in actu frãlr comparatõ.

Standum ẽ ẽ p snia D. Thõe regentis ad relõem rõis actum frãlr comparatiuum. Pbr qa relão rõis sot extit in

actu

contu. in quo primo, et frãli representatr, sd sola requitatr hoc mõ in õti frãli comparato: gº in eo 1º extit. Firmatr 1º qa q fingeret relõim in abstracto, ñ faceret õtum mãli comparatum, sd tm frãli comparatum, et tñ in hoc repraeseti relão rõis: gº in eo exteret. Firmatr 2º qa exma mãli comparata sit fuñtã, et trĩ relõis, sd in relõib9 realib9 ultra productionem funti et trĩ, requiti spẽalis resultantia relõis, medians inr talia exma: gº proportione habita in relõe rõis requiti et õtus frãli comparatus, q miet inr exma mãli comparata.

Artus 2us
Quotuplex sit Ens rõis?

Ens rõis diti in Negõem, Priuõem, et relõem. Restat pbandum dari talia membra diuidentia; Pbo igr dari negões, et priuões rõis; qa in hac ppositõe (Prũs ẽ cac9) caecitas õcipiti ab ĩtu tanqm frã positiua expellens uisum ab oculo apto ad illum hñdum, et in hac (Lapis ẽ nuidens) õcipiti caecitas tanqm frã positiua expellens uisum à Lapide inepto ad illum hñdum, sd de frã, quae concipiunt ñ st reales; gº st rõis, qs 1ª erit Priuão, 2ª uõ Negão, et sic in aliis.

Pbo it dari relõem rõis, qa dant multae res, quae ñ põunt explorari ab ĩtu, ni ĩ rũ, et ordẽ ad aliud, et tñ sm se, et ñ ordant, et ñ ordant p relõem realem, dfũ dischoĩs, et aliar õditionum, quae ad relõem realem requnt: gº ordant p relõem rõis. Major pbt exptis, õcipim9 n. õipõam Dinam ordãtam ad creãs, õ ordãta ñ sit sat pritali: dn õcipim9 & re relatum ad partia, et vice uersa, inr quae nulla relão realis miat, ob indistiõem: gº hac oĩa et sitia ordant p relões rõis. Firmatr qa in pariete

uiso

De Extia Vtitis relatiua.

Visio, et in Pio cognito, ōcipim9 ordim ad Visioem, et ad cognitiem sed Kic ordo realis nē: g° ē rōis: ꝑbo minorem, qa Visio & cognitio ō sint extrinsecæ obtis, nil in illis ponunt intrinsecum et reale: g° Etty.

Ob. 3 cane dōam: Negōes et Priuōes dant a pē rei ante ōum illus: g° n̄ sit Entia rōis; ꝑbi āns qa aer a pē rei ē tenebros9, et cæc9 a pē rei dēt cæcūm, et illus ꝗ illis nil cogitet: g° Etty; R. dest. āns: dant a pē rei merè negiuè, et qtens sit pura carentia fīaz negataz, ōcedo āns: qtens ōcipiunt ꝑ mūm fīaz positiuaz expellentium fīas oppās, nego āns.

Rogabis quomō Hac membra int se disqueant. R. 1° Relūm semꝑ essiāli disqui a Negōe & Priuōe. Rāo ē qa relūum essiāli disquiti ab abs. R. 2° Negōem & Priuōem aliqn solum acciāli int se disqui, qn s. negant eand fīam in Spē v.g. Cæcitas & Nuisio. Rāo ē qa tunc sol driunt rōe rium ad subta apta, f inepta, sed Hoc discrimen uideri ēē sol acciale: g° Etty. Pbo min. qa Negōes et Priuōes dent driue essiāli ꝑ id, qd dicunt ꝗ fāli, v. 1ario, acciāli uō ꝑ id qd dicunt 2ario, & ꝗ ōnotato, sed dicunt ꝗ fāli fīas negatas, & ōnotant subtm aptum f ineptum: g° qn negant eand fīam Spē, sol driunt acciāli rōe subtoz. Ita colligitur ex Suar. in Metā disp. 54. Sect. 5. a n. 7. & uidetur admittere Lopz, et alij ōrium teneant, & ꝗt ꝓbabili.

Firmatr qa eadem fīa negata pōt ꝗ Negōe transire in Priuōem: v.g. eadem caria uis9 in catulo ante septimum diem dicitr Nuisio, seu Negāo uis9, & post 7m diem dr Cæcitas, seu Priuatio uis9, sed eadt fīa n̄ pōt driue essiāli a se ipsa: g° Negāo, & Priuāo eiusd fīæ n̄ drit essiāli, sed sol acciāli.

R. 3° Negōes aliqn driue essiāli a Priuōib9; 1° qn negant fīas essiāli dirsas. 2° qn Negōes ōcipiunt extra subtm: et rāo ē qa tunc ōcipiunt ꝑ mūm subtie, Priuōes uō semꝑ ōcipiuntr in alio instar accis, sed mūs essendi in se, et essendi in alio inducit discriōem essiālem in Entib9 realib9: g° et in Entibus rōis;

ut

De Vlis in Gñe. Qu. 6.ª Art. 2.us

Ut aut divisio Entis roñis sit bona, satis ē qđ Negaõ et Privaõ inter se quentib. essialr differant. Addo divisioēm hanc pōe fieri immē in Ens roñis absum et relativum: Atin absm in varias spēs, et relativum sitr in varias. Si aut quæras quæ Negões sucipiant extra Intm, vel p mum Subiæ? Dico ēē Spatium iginarium, ect. et sites.

Quæres vltº. vt divisio Entis roñis sit adæqta? Reo p nunc affrē; rāo ē qa nullum assignabit Ens roñis ꝯ functō in rē, qđ in aliq ex his membris n comprehendatr.

Ob. 1º. Spatium iginarium, qđ ē a pē rei, dr aliquo mō d. reb. vis, qa Angelus dr ēē in illo, et Ubi Entium realium ē essialis rūs ad illud, et tn spatium n comprehenditr in aliq membro divisiōis: gº. divisio adæqta n ē. Rñ. neg. min. qa illud Spatium a pē rei ē Negaõ, si vō ꝯsiderētr p mum cuiusd frē positivæ, qntis videlt diffusæ, et expellentis oēm Entēm repletivam Loci, qm vēr p frā Negata, ē Ens roñis negativum.

Ob. 2º. Honor, Fama, Dñium, et sitēs aliæ dnominaõēs st Entia roñis, ꝯ affrēnt d. reb. vis et ꝯcipiānt ut frē positivæ inhærentes in reb. vis, et tn ad nullum membrum ptent: gº. ettrs. Rñ. has dnōiōes dsumi a frīs realib. extrinsecis; honor n. ē in honorante, ut cōitr dr: Fama ē clara Notitia alicui. ꝯ laude, quæ Notia ē in mente cognoscentis: Dñium quenit a Volte illud auli ꝯferentis, quæ frē lt n extant intrinsē in subto dnōiato, illud tn extrinsē, et realr dnōiant, sicut Visio realis, quæ intrinsē ē in oculo, extrē et realr dnōiat parietem visum. Non negam. tn illum ex his dnōiōib. pōe arripe occōēm fingendi in rē dnōiata aliqđ Ens roñis, a q extrē dnōietr, et tale Ens roñis pōrit ēē p mum relōis in ordē ad frām extrinsēām dnōiantem.

Ob. 3º. Chymæra, Hircocervus, et sitia figmenta st Entia roñis, ꝯ sol objectē pendeant ab ittu, et tn nec st relōēs, nec Negōēs, aut Privōēs: gº. divisio inadæqta ē. Rñt aliq 1º. ꝯsidr talia Entia ptēre ad Negōēs, qtenꝰ vnio, qm ittus ꝯsiderat

De Extia Utis relativa.

Considerat inr illas essias, excludit rugniam quæ dari in illis, ut in-
uicem uniant; & gtend fingit Negem discetois.

Pro gauti & Ppbili illa Entia, q sint mere ficti-
tia & sine funto, n̄ cphendi in divisie Entis rois, sigt n̄ dicunt ué
d rebs uis, Phi n n̄ curant d ijs, quæ carent funto in re, nec
dicunt ué d rebs uis: & ob eand roem excludunt alig relaões
Pdentis, qs qs sine funto fingit inr Deum et Angelum, &
Negoem atij in Deo, subiecti in Angelo, & sitia; & rão fun-
talis e, qa ois loa Logiæ ordati ad praoes, et ad syttos uos,
hac aut fictitia nequeunt ue prari d rebs uis.

Inst. Hæc fictitia pōunt negari d rebs: q Phi
dent et d illis agere. R nego Ctiam: & rão iam sups facta e
nam ois hæc loa ordati ad praoes Utium, praoes uo Utium
n̄ dent ee Negiuæ, sd affræ. Adde Logam sot agere d Ente
rois sibi nario, illi aut sot e naria relão prari et subti, antis, et sientis,
aprhdis prari ad sutm, it Negois, qm ret 2a operio ad aliam priorem.

Artus 3us

De Duenia & Extia relois Utis.

Prænotam aliud ee duenism alicuis fræ, aliud uo Extiam eiusd: nam
tunc fra nario duenit subto, qn ab illo nario postulati: & tunc fra
in subto extit, qn sutm illam auli ret, qre prior e Duenia fræ q
eius Extia, & bene pōt fra coire Subto, qn extat in eo, ob dfum s
alicuius Idiois. Explico hoc; Si Deus fferret Prõ tat splicoem 2ar quan-
titatum, ut ex illis nario resultaret Albedo, & Deus impediret re-
sultiam Albedis, diceretr tunc Albedo coire Prõ, q adhuc in illo
n̄ exteret ob dfum Dini dcursd. His posis

Dico 1o relão Utis sit Nãe in spē ittigiti, et in Dni
abstrahente

De Vtingtie. Q. 6a. Art. 3us

Abstrahente. Prob. qa ubi primum in subto dant oia requisita ad aliqm fam realem, et sot desst fae productio, illico talis forma coit subto et ab illo praedicari pot quod ad conveniam, sed Na abstracta in spe intelligibili et Stu, hét oia requisita ad relaonem Vtis, et sot dest eius productio: go Vtis. Maior pet expto supposito: pbo minor quia Na in spe intelligibili et Stu e abstracta positive pet Vtem, et Aptitudem sat negative: go Vtis. Firmatr qa relao creatoris e Ens rois, sed posita aoe creativa, quae e fundamentum proximum tal relois, illico Deo competit, qnvis nemo de illa cogitet: go sitr Vtis.

Ob. 1o. Vel relao coiret Nae sic abstracta naturio vel cogr, sed n illi coit naturio, qa nullum Ens rois coit naturio alicui Enti reali: nec illi coit cogr, siqdem praedicata cogita n coiunt subto, nisi postqm in illo existunt: q talis relao nullo mo coit Nae sic abstrae. R. illam relaem absoe loqndo cogr coire Nae abstrae, o ipsamet cogr abstrahati, naturio tn illi conire ex suppositione qd abstra sit, et habeat Vtem, et Aptidem saltem negative: sicut et relao Identitis inter duos rois uos n existentes e rois, et tn illis naturio sit, et sint Entia realia.

Dein cfo arbitr naturium ee produci fam, et existere ut coiat subto, o ad id sufficiat qd supponantr aliae aoes, o qa fae productio det ee coniuncta, ut pet in expto albedis sup adducto, et in relaoibus cognitis, Visi, Visitis, cogatis, Creatoris, et sitibus quae naturio coiunt subtis ex eo sot qd supponatr visio, cognio, aoe creativa, et aliae fae quae sit fundta pxa talium relaonum.

Ob. 2o. Ens rois ante extiam nit e: go nulli rei coire pot. R. dist. ans, Nit e reale aule, concedo ans, nit e poile rois, nego ans: dein nego csam qa et Nae abstrae coit pore concipi ut pons ad Evindum in multis, et praedicandum de illis, o tn ea poe nit sint reale, aule, sed rois poile; siti Deo Creanti coit relao Creatoris, quae et rois e.

Inst. Relao realis nunq coit uni extremo, qn sit existat aliud:

De Exitia Vtitis relatiuæ.

Aliud: q. neq relão rõis coiet uni exmo, qn sit extat aliud: st qn Nã cõis repñtar in Spẽ ittigiti, adhuc n reprñtanr partia, quæ st alia exma ttatis relõis: q. Etij. R neg. sũm, major rão ẽ qa p eund stum, p qm st. extit relão Vtis, reprñtanr et partia, Vñ Nã in Spẽ ittigiti sit ciit hẽre relõem, et sua correltiua p eand aõem, p qm pducitr, st. repriatr relão Vtis; at uõ in alijs relõib, st. realib Vel st. rõis, n ita accidit, qa vtrung exmum iam suppõit extens ante Emanaõem, st. reprñtõem relõis.

Sic rñnt aliq duic Instiæ: Ego uõ dicerem ad Duerñam relõis rõis n reqri Extiam eximor, V rão ẽ qa 3 relão rõis sit minoris Entis q relão realis, ĩn ẽ qd min. reqrar ad eius Duerñam, qad Duerñam relõis realis; Nemo. n. negabit iam mõ coire Ante Christo relõem rõis, qten. põns ẽ cogiere res n extentes: Et ipsis qa rebs n extib iam mõ cõire relõem cogitatitatis rü Ante xpi adhuc n Extis; sitr Ante xpõ iam mõ cort relão Identis 3 alijs rõib n extentib, imo nec extituris.

Quæres deiñ V aliqd Ens rõis nãrio jiat Enti reali, et nulla facta Supposiõe? R. affĩe; nam relão cogitatitatis à Deo nãrio cõit õi Enti et n existenti; tim relão uisitis nãrio cõit õi õbto Lucido, V colorato, V sites.

Dico 2º. Relão Vtis n extit in Spẽ ittigiti, necm Diũ abstraẽ. Pbr 1º qa Relão rõis n extit ni qn reprñtur, V fingitr, st in Spẽ ittigiti, t Diũ, adhuc n reprñtatr, nec fingitr relão Vtis. q. Pbo min. q ad 1.am pẽm, qa illa Spẽs antecedit õem Diũm illus, V reprñtat sot id, qd reprñtabat phasma, demptis solis driis Induantib, st Phãma n reprñtabat relõem: q. nec Spẽs. Pbo min. q ad 2.am pẽm, qa Diũs abstrahens n ẽ gñalr Comparatiũs, imo illum antecedit. Pbr 2º Cto, qa relão Vtis et Partis st sit nã, et coenũe, st in Spẽ ittigiti, t Diũ 1º abstrahẽ n extit relão partis; q. nec relão Vtis.

Ob. Põo cunito pxõ statim resultat relão, st in Spẽ ittigiti, t Diũ abstraẽ datr cunitum pxũm, Vtãs S. Vctepio:

g.

Qº 2º relāo Ütis. Rl. maiorem ēē uām in relōib9 realib9 q uō in relōib9 rōis: Major rāo ē qa ɔ productione fundi exi nālr iuncta ē productio relōis realis, in relōib9 uō rōis ultra positionem fundi exi expectatur et Ütis fiālr comparatiūs, q actiūe efficiat relōem; qre pōum9 disguere duplex fundum exūm: aliud coēndi, qd ē Üñās, et Aptio, aliud uō existendi, qd ē Ütis fiālr comparatus: Exemplū doa exposito ignis applicati mēe combustibili, talim mē coīet calor, n tn de facto dabit in ea, si De9 suspendat ɔcursum.

Aīrm tandeoq mō, q relāo coīt Nā in spē intelligitur ita et illi coīre Ütem et Apriem, pt sit Entia rōis: īmo a fortiori, qa Üñās, et Aptio tam danr in tali Nā merē negiuē, quæ ut poiuē existant, expectant Ütum illus

Artus 4us

Ü. nā coīs ɔseruet Ütem in āuli prāoe?

Rl. affrē ɔ cuoti Sria. Pbr 1º qa Nā tandiu ē Ütis, qndiu ē sine driis, sd Nā in āuli prāoe adhuc ē abstrā ā driis: gº adhuc ɔseruat suam Ütem. Pbo minor. qa sigs ex una pē fiet Ütum rōis in coī Ügi, et ex alia Ütum Pri, Ü addita copula Üoali (est) faciat rane prāoem (Prūs ē rō) tunc Ütis rōis adhuc repntat rōem eod mō, q antea, sd antea repntabat rōem abstrūm: gº et qn āuli prāti, eund rōem repntat sigd Üoalis copula, utpote Ütui extrinsā n uariat eius essialē, et intrinsām repntāoem.

Pbr 2º qa si in dicta prāoe rō ex pē prāti n repreñtat pars, sd rōtus, f reprentat rōt9 ɔ drīa Pri, f ɔ drīa alteri9

De Exĩtia Vñitis relatiuæ.

Alteri⁹ Indiũi: si reprentar ɔ alia dña, pñão erit fã: si reprentarʳ ɔct⁹ ɔ dña Pñi, pñão erit Ideñca: gᵒ reprentarʳ abstriũs abõi dña, & ɔsẽr in ãuli pñãoe ɔseruat Vñitem.

Dñiam nitoiũs Sñiam tuetr Scot⁹, q̃ q̃ Ob. 1º. Nã sol ẽ Vñis, qñ ẽ indñiens, & indñãta ad infña, sd in ãuli pñãoe ẽ dñãta ad vnum inferid: gᵒ ñ ẽ Vñis. Pbo minor. qa pñão ãulis, ne sit fã suppit Identem. Rᵗ. dist. minor. Nã in ãuli pñão ẽ dñãta extrinsẽ, ɔcdo minorem: ẽ dñãta intrinsẽ, nego minorem: solaũ dñão intrinsã Vñitem tollit; ad pbõim dico ãulem pñãoem supponere Identẽm mãlem, quæ reqrit, & suffit ad verificõem pñãois.

Ob. 2º. Iudiũm affirmans Pñũm ẽẽ ãoem ẽ vna simplex q̃litas, ut pẽbit Lib. 1. Physicoʒ C. 4. q. 4. Art. 2. gᵒ in ãuli pñãoe reprentat ãoem sit ɔ Pñõ, & ɔsẽr ɔctum. Rᵗ. Iudicium illud ẽẽ simplicem q̃litẽm fñãlr & in se, virtute tñ, & objectᵉ. ẽẽ ɔplexum, & reprentare pta obta, ñ ut mutuõ inclusa, sd ut disiũta; reprentat n. pñãtum & subtum ñ p mũm vni⁹ simpliciũs Obti, sd ut ɔplexum ɔ discetiõe pñãti & subti; qd pẽt in hoc Iudicio negatiuo / Pñũs ñ ẽ Lapis /, qᵒ qᵈ fñãlr, & in se ẽ vna simplex q̃litas, ɔ tñ virtute, & objectᵉ. sit multiplex, & reprentet Lapidem, ut separatum a Pñõ.

Ob. 3º. Aptiũo Vñis ad Vñidum dstruitr p ãum Essendi: gᵒ et aptiũo pñãndi p ãum pñãndi. Rᵗ. neg ɔsãm. Maior rão ẽ qa p ãum essendi dtr, & dñiatr Nã intrinsẽ, at uõ p ãum pñãndi sol extrinsẽ, i. p extrinsãm applicõem ɔtũs.

Ob. 4º. Sicut Aptiũo ad pñãndum suppit aptiũem ad Essendum, ita et ãus pñãndi suppit ãum Essendi, sd suppõso ãu Essendi dstruitr Vñitas: gᵒ et suppõso ãu pñãndi dstruetr Vñitas. Rᵗ. neg. abs. major. qa diuso mõ suppũnr, Aptiũo n. ad prandum suppit aptiũem fñãlem ad Essendum, ãus uõ pñãndi suppit ãum Essendi sol mãlem.

Inst. Quaʳ põæ suppũnr, et eaʒ ãus suppũnr, sd Aptiũo ad Essendum suppitr ad aptiũem ad pñãndum: gᵒ et ãus Essendi

essendi supponitur ad aum prandi, et sic aus prandi suppõit destructionem Utis. R. Qdqd sit de suppositione aum põarum Phycarum, nitõus q ad põas Logãs, quarum aus libere fiunt q illum, liberum illi ee prãre fãlr, qn seat et fãlr, sed sufficit prãre fãlr, et supponere Identem mãlem.

Ut 5a objectio melius qcipiar, et enodetr, notabis Nãm põe sumi in tribus suppositionibus: 1o in suppõe simplici, quæ e illa, in q Nã sumitr quatenus abstrã excludendo drias: 2o in suppõe abõ, quæ e illa in q Nã sumitr sm se, et nequ ut abstrã, nequ ut scta: 3o in suppõe psonali, quæ e illa, in q Nã sumitr ut scta; in aũli ror prãoe Nã sumitr in suppõe abõ, et n in suppõe simplici, qd si sumeretr in suppõe simplici, fãeet hæc orão (Pũs e homo), faceret n. sensum (Pũs e homo abstractus.) His notatis

Ob. 5o: Nã n e Utis ni in suppõis simplici, sed in aũli prãoe sumitr in suppõe abõ. q n e Utis. R. neg. major. qa Nã e Utis, qn repreñtatr psa a Drijs, hæc uõ illa suppositio sive simplex, sive abõa, sive psonalis, q sit quæd libera nõis, et drus acceptio, extrinsaq, drũi repreñtanti Nãm Utem n uariat eius repreñtõem, quæ illi e intrinsã, et esslis: q q in aũli prãoe qseruaret id drus a pe prãti, eius quamq repreñtão qseruarat, rõe cuius Nã mert Utis.

Quæo 7a

De Divisione Utis in suas Spes.

Artus 1us

Utrum Divisio Utis in Quinque Spes sit adæqta?

Notdm

Q. 4. De Divise Vlis in suas Spes.

Nolim nos n. log. de Vli materiali, sed de Vli fali sumpto, p. Aptie s. v. Relōe, specialiter tn agem9 de eo sumpto p. aptie, & qdqd de eo dixerim9 intigendum qqz e de eo sumpto p. Relōe, nam 9 Relōes disquant p. funta gxa, quæ in Vli st Aptiēs, eandmet disitioem, qm dedrim9 in Vli p. Aptie, habim9 et in eod p. Relōe. Cum vo Aptiēs spificanr p. suos ãus, i. p. 9dentēs Nē cōis 9 infiob9, tot erunt Aptiēs divisæ, qt fuerint 9dentēs divisæ.

Sit g.o Co: Disio Vlis in Qnq. spēs e adæqta.

Pbr Co: Tot st Spēs Vlis, qt 9dentēs 9 Indiio, sd 9dentēs st tm Quinq: g.o qnq st Vlis Spēs. Minor pbati qa qdqd e id 9 alio, v. e id essiali, v. acciali: si essiali, aut e tota Nā cōis inferiorū, aut pars: si e tota Nā, e Spēs; si e pars, aut e p. mūm pōe, s.e Mæ, & e Gen9; aut p. mūm ãus s. fræ, & e Dria. Si e id acciali, aut e id nario, & e Proprium; aut 9gēr, & e Accēns. Ista collectio n sol ōndit nūm Vlium in essendo, sd et in prãndo, seu prædicabilium, sigt Vle i prãndo segti Vle in essendo.

Nitōius appono spiālem Collectionem prædicatium, quo sic ret. Qdqd prãti de alio, aut prãti in Quode qd e, aut in quode Quale e. Si prãti in qd, aut prãti 9ple dicendo s. totam Nām cōem, & e Spēs; aut prãti inple dicendo sol pēm Næ, & e Gen9. Si prãti in Quale, aut prãti essiali, & e Dria, aut acciali sd nario, & e Proprium, aut acciali, v. 9gēr, & e Accēns

Soluunte argã qua pbant plures ēe Species Vlis.

Ob. 1.o Tot st Vlia, qt st mi prãndi de 1.o Subia, sd modi prãndi de 1.o Subia st decem, st. nūm ptoz: g.o &c. Rl. neg maior, Rão e qa Vlia & Prædicatia n collunr p. ordēm ad 1.am Subiam, sd p. ordēm ad inferi9, s.e id sit Subia, s.e Accidens.

Ob. 2.o

De Vlis in Gñe. Q. 7ª. Art. 1us

Ob. 2º. Desio Ŝpialis, V.g. Ae rōale, prāri de ptib. rōib. ideoq ab Arte 2. Topoȝ C. 3. appellati Prāte: ḡ Nouum ŝĉi- tuit. Rt. neg. ŝām, qa dfio ē qd ŝplexum, Vle uō Loq̃um dēt ēē simplex. si tn Ae rōale sumati qut illi in mente rēt sim- plex ŝtiis rōis, tunc ptēt ad 2am Spēm. Arites aut dicto to acce- pit Prāte Lato mō, p eo qd prāri pōt, s. Vle sit, s. ñ.

Ob 3º. Partia st infinita: ḡ ŝtra illis oppā infinita erunt Xa. ploqum (Quot modis dr unum oppūm, tot dr aliud.) Rt. Partia ēē qd infinita māli, fāli uō ēē tn qnq sat īmē. illud uō ploqum ittiod d oppis fāli V ñ māli, qtm albedo, V Nigredo st fāli oppā, V tn opt ñ ē ut totiē dentur albedis mātes, qt Nigredes, sd vt ñ dentr ptes, nec pauciores Spēs albedis q Nigredis.

Ob. 4º. Mi prāndi nario, et ŝpēr ŝstituunt dirsa prædicatia: ḡ et mi prāndi intrinsē, V extrinsē, separabili, V in- separabili ŝstituent dirsa pdicatia, V ŝsēr pta erunt, q qnque. Rt. neg. ŝām: Maior rāo ē qa pdicatia ñ ŝstituunt ex dirsitē mo- doȝ prāndi, sd ex dirsa Idente, q̄m suppunt ŝ Indūo, q̄lem suppunt prāri nario, V ŝpēr: prāri uō intrinsē, V extrinsē ñ uariat Identēm, ut pēt in aōē immanente, quæ ē intrinsē in cā, V in transeunte, quæ illi ē extrinsā, Etn Vtraq dcat Iden- tēm ŝpēm ŝ Indūo; prāri uō separabili, V inseparabili, idem uidti ēē ac prāri nario, V ŝpēr.

Ob. 5º. Prāri in qd d drientib. Spē, V d drien- tib. nō, ŝstituunt duo pdicatia dirsa: ḡ et prāri in q̄le d dri- entib. Spē V d drientib. nō ŝstituent dirsa pdicabilia: qd si admittati, admittenda st octo pdicatia. Rt. neg. āns, qa Gen. V Spēs ñ st dirsa pdicatia ex eo qd prīti in qd d drien- tib. Spē, V d drientib. nō, sd ex eo qd prīnti in qd ŝplē, V incomplē, qd uidti uariare Identēm, V mūm pdicandi: ŝ uō ea quæ prānti in q̄le, semq prīti incomplē, ñ pōunt ŝstituere diuersa pdicatia

De Divisione Vlis in suas Spes.

Prædicabilia.

Ob. 6º. Quidam eõ, q dr̃ Indiũm uagum prãri à ptib⁹. gº facit nouum pdicate. R. tale Indiũm n̄ põe facere Vle & rão ẽ qa n̄ het vnam ẽsiam, nam ex Driã indtrãta, et Ñã cõi certa n̄ fit unum p sa, qtm nec ex mã certa, & frã incerta. Addo tale Indiũm n̄ prãri vt qd cõe, qa in re cõi n̄ põt inueniri Driã induans, et indtrãta. Ita Vasq. 1º pẽ. disp. 130. fine.

Soluunr argã p paucioribꝰ Vlis Spẽbus.

Ob. 1º. Tam Gen⁹ q Spẽs prãnt incomplẽ: gº n̄ cstituunt diriã pdicatia. pbr ãns, qa qtm Ãl n̄ dicit totam Ñãm Prĩ, qa à frãli n̄ dicit rõãle, ita nec Hõ dicet totam Ñãm Prĩ, qa n̄ dicit eius driam induãntem. Hoc argũm cogit aliqs ad minuendam nũm Vlium. R. tn̄ neg. ãns: ad pbõem neganda ẽ cñã, qa ex vsu Phõz pdicão completa ea ẽ, quæ dicit totam Ñãm cõem, seclusa driã induãnte, & sic prãri Hõ à Prõ.

Ob. 2º. Tot st pdicatia, qt prãta, sd Arites 1º Topoz c. 3. triã nuat prãta, Gen⁹ s. Prium, & Accẽns, à in alio in to dicit, qua cõitẽm ẽent aut st Atoga, aut Grã, aut Spẽs: gº pauciora st pdicatia. R. neg maior. ad 1m Atis tum dr̃, illum n̄ dixisse prãta p mõs prãndi, sd p loca cõia, ex qq varia argã & quæões eruunr, & qa Spẽs, & Driã 2 Grẽ cõiant in eo, qd prti ẽsiali, ido ab Ate sub eod loco cõi Gris comphenduntr, qa ex illo erui põnt argã, quæ ad Spẽm & Driãm ptẽnt. Ad 2m solum R. Sol nũasse Gen⁹ & Spẽm inr cõia, qa st priatiores, n̄ ideo tn̄ exclusit alias Vlis Spẽs.

Artus 2us

V Vlesit Gen⁹ vuõcum ad 5. Spes.

Hæc